

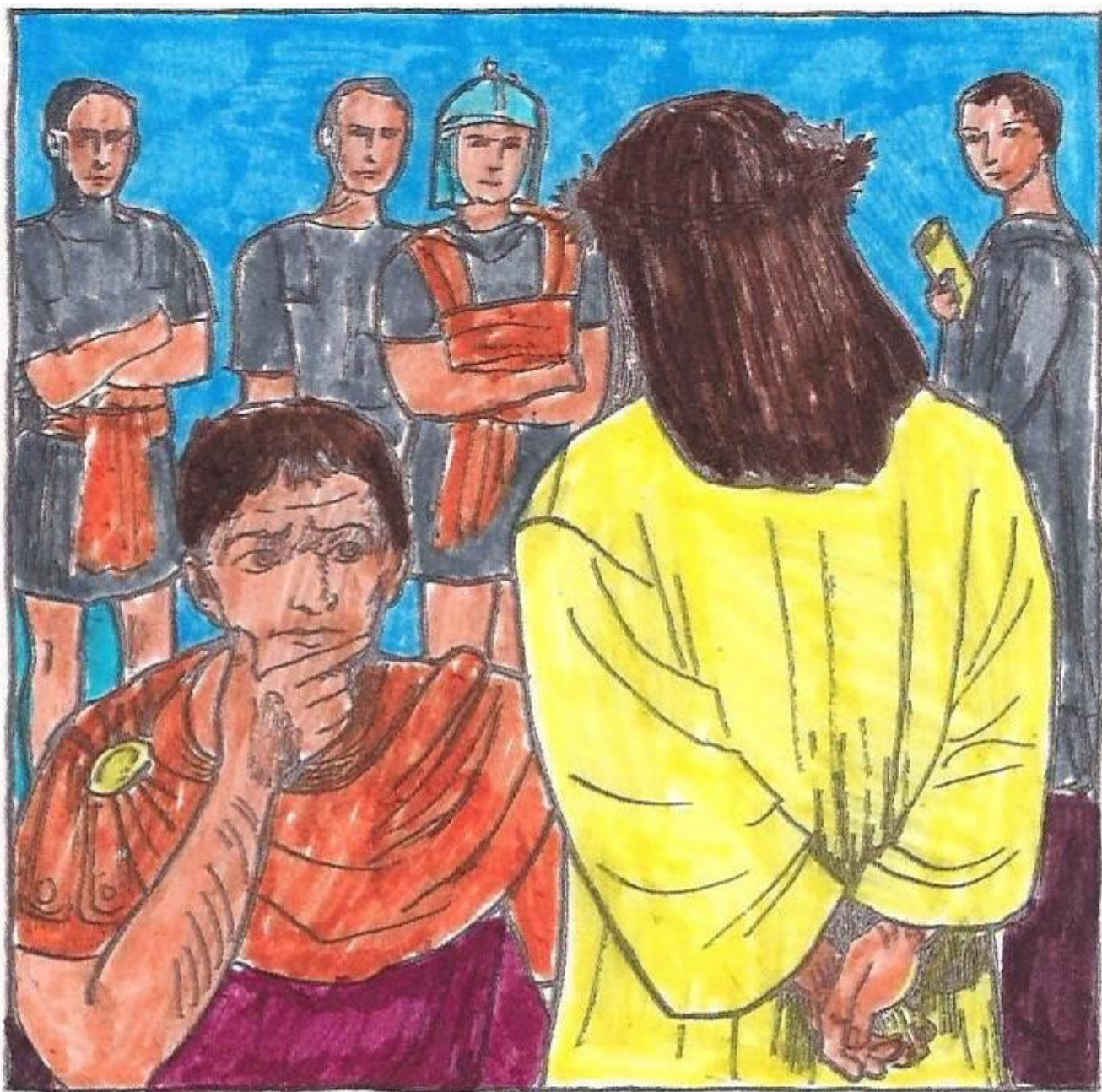
KŘÍŽOVÁ CESTA O SV. VAVŘINCI

Při dnešní křížové cestě pohlédneme na Kristovo utrpení skrze patrona naší farnosti - sv. Vavřince. Drahotuše mají mnoho připomínek k modlitbě u cest. Naši předkové je tam vystavěli, ale dnes se často na ně nikdo ani nepodívá. Dali nám odkaz sv. Vavřince již při vzniku tohoto městečka, ale dnes se lidé málo ptají, proč tu máme kostel sv. Vavřince. Proto jsem se letos rozhodl nehledat křížovou cestu v pastoračních příručkách či na internetu, ale udělat tuto drahotušskou vlastní. I kdybychom tak rozjímal jenom dnes, věřím, že to bude mít smysl, když nás to přiblíží Ukřižovanému.

Pro víru Krista mnozí svatí byli ochotni dát svůj život a jedním z nich byl i sv. Vavřinec. I on se snažil ve svém životě napodobovat Krista životem, smrtí i vítězstvím. Pojdme i my skrze sv. Vavřince napodobovat Krista v jeho utrpení.

1. zastavení - Pán Ježíš je odsouzen k smrti

Před očima máme soud, vidění konce života. Ježíš znal svůj konec a znal i své vítězství. Rozsudek byl jistě hrůznou chvílí, kdy odsouzenec může řvát nad svým osudem. Ale Ježíš mlčel. Sv. Vavřinec také přijal krutý rozsudek smrti. Jeho smrtí neměl být kříž, ale pálení zaživa jen proto, že císaři ukázal bohatství církve. Pilát si marně mysl své ruce, že už bude mít pokoj od Krista a císař Valerián marně očekával peníze z církevního bohatství. Odpust nám, Pane, naše marná očekávání.

2. zastavení - Pán Ježíš bere na sebe kříž

S křížem začíná křížová cesta. Sv. Vavřinec, když přijímal službu pro církev, vědomě bral na sebe kříž té služby, ke které byl Pánem povolán. Také my jsme povolání vzít svůj konkrétní kříž, vzít to, co od nás církev očekává se vším všudy, i s utrpením. Když nás církev volá, pohledme na kříž a pojďme křížovou cestu. Pane, buď nám silou na cestách tam, kde nás chceš mít.

3. zastavení - Pán Ježíš upadl pod tíhou kříže

Farizeové tvrdě pronásledovali Ježíše a teď ho vedou po křížové cestě a čekají konečně nějaký pád. A je to tady: Kristus padá. Padá pod tíhou, ale nehřeší. Císař Valerián velmi tvrdě pronásleduje křesťany. Najde, zatkne, pošle na smrt pro Krista. Mezi nimi je i sv. Vavřinec. Také nás svět pronásleduje, čeká na naše pády, aby nás mohl obžalovat a pranýřovat za naše nedokonalé křesťanství. Máme příležitost vydávat svědectví, i když je nám těžko, když nás jiní trýzní. Kéž se podíváme, Pane, na Tebe, který padáš pod tíhou kříže, a vydáváme dobré křesťanské svědectví.

4. zastavení - Pán Ježíš vidí svou Matku

"Kdo je má matka a kdo jsou moji příbuzní?" ptá se Pán Ježíš během svého veřejného působení a dává i odpověď: "Každý, kdo plní vůli mého nebeského Otce." Ježíšova Matka vůli Boží plnila z lidí na prvním místě. Dobro církve a vůle Boží nebyla cizí ani sv. Vavřinci či kterémukoli jinému světci, vždyť proto nám je církev staví před oči jako vzor k následování. Papež sv. Vavřince pověřil ke správě majetku církve a Vavřinec se svého úkolu ujal vskutku horlivě a naplňoval jej, jako by to byla vůle Boží. Tato horlivost ho vedla až k nebeské odměně. Uč nás, Pane, být horlivými pro tvé jméno.

5. zastavení - Ježíšův pohled na Šimona

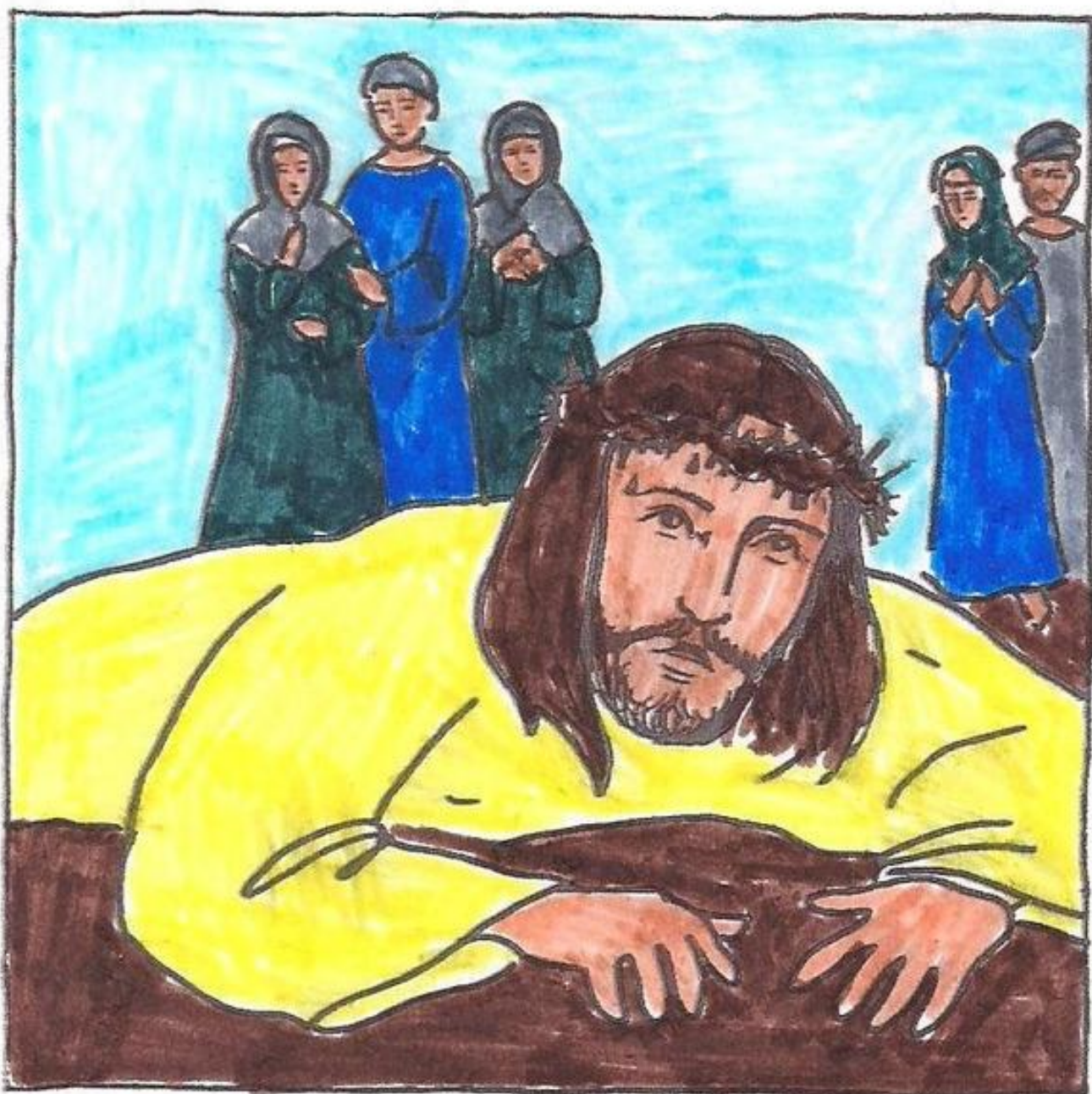
Ježíš potřeboval pomoci. Vojáci viděli Šimona, připletl se jim do cesty, vyhovět rozkazu musel hned. Ježíš jeho pomoc přijímá a uzdravuje jeho srdce. Sv. Vavřinec byl věrným pomocníkem papeže Sixta II., kterého císař umučil toho dne. Císař se obrací na arcijáhna Vavřince a dává mu tři dny k tomu, aby shromáždil bohatství církve. Vavřinec je však věrným služebníkem papeže a s pohledem na Krista poslechne i císaře tak, jak Šimon vojáky a pilně po celou dobu shromažďuje bohatství církve. Jaké je to bohatství? Pomoz nám, Pane, hromadit právě to bohatství, které chce sv. Vavřinec ukázat císaři.

6. zastavení - Veronika vidí Ježíše

Svědectví. To je slovo, které nás může oslovit právě při tomto zastavení křížové cesty. Že se tak stalo, Písmo nevzpomíná, ale křesťané se to modlí. Byl to malý čin, ale velké svědectví, protože viděla sama Krista, který chce pomoci a pomohla. V době sv. Vavřince při pronásledování křesťané vydávali svědectví o Kristu právě svým životem. Jejich život byl oslovující i přes fakt jejich pronásledování. Císař pronásledoval církve a církve skrze svědectví mučedníků rostla a sílila. Sílila i skrze Vavřincovo svědectví. Nauč nás, Pane, vydávat Ti pravdivé a přesvědčivé svědectví.

7. zastavení - Další pád pod křížem

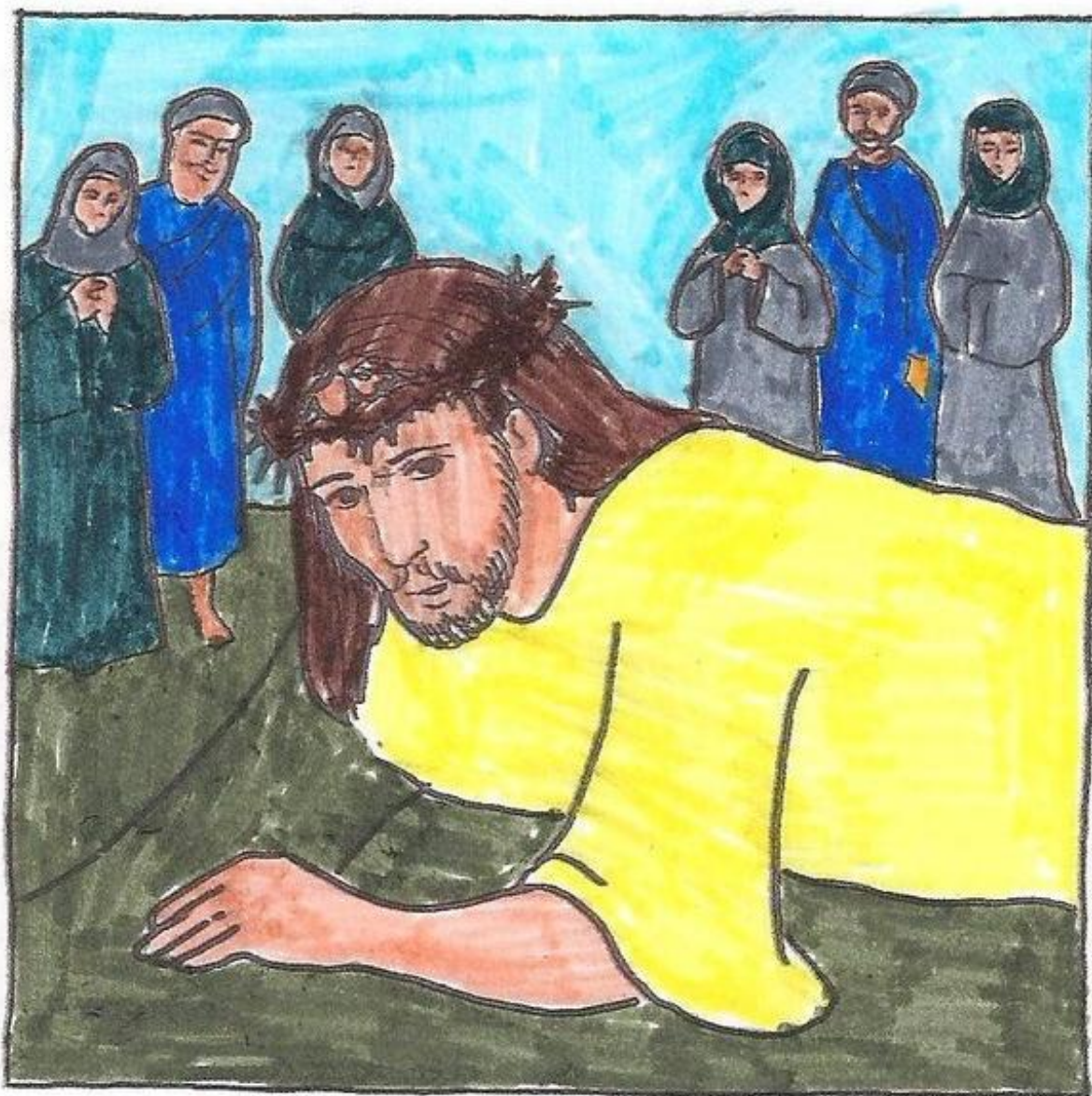
Ježíš má podporu Šimona a stejně padá pod tíhou svého kříže. Sv. Vavřinec byl připraven na to, že Kristu bude svědčit svým životem, když shromáždí pravý majetek církve. Věděl, že před ním bylo mnoho těch, kteří pro Krista dali život. On se rozhodl jít tou cestou, která rozhodně nebyla lehká a pevně se rozhodl v této cestě vytrvat až do konce. Dej nám, Pane, dar pravé vytrvalosti.

8. zastavení - Ježíšovo slovo k ženám

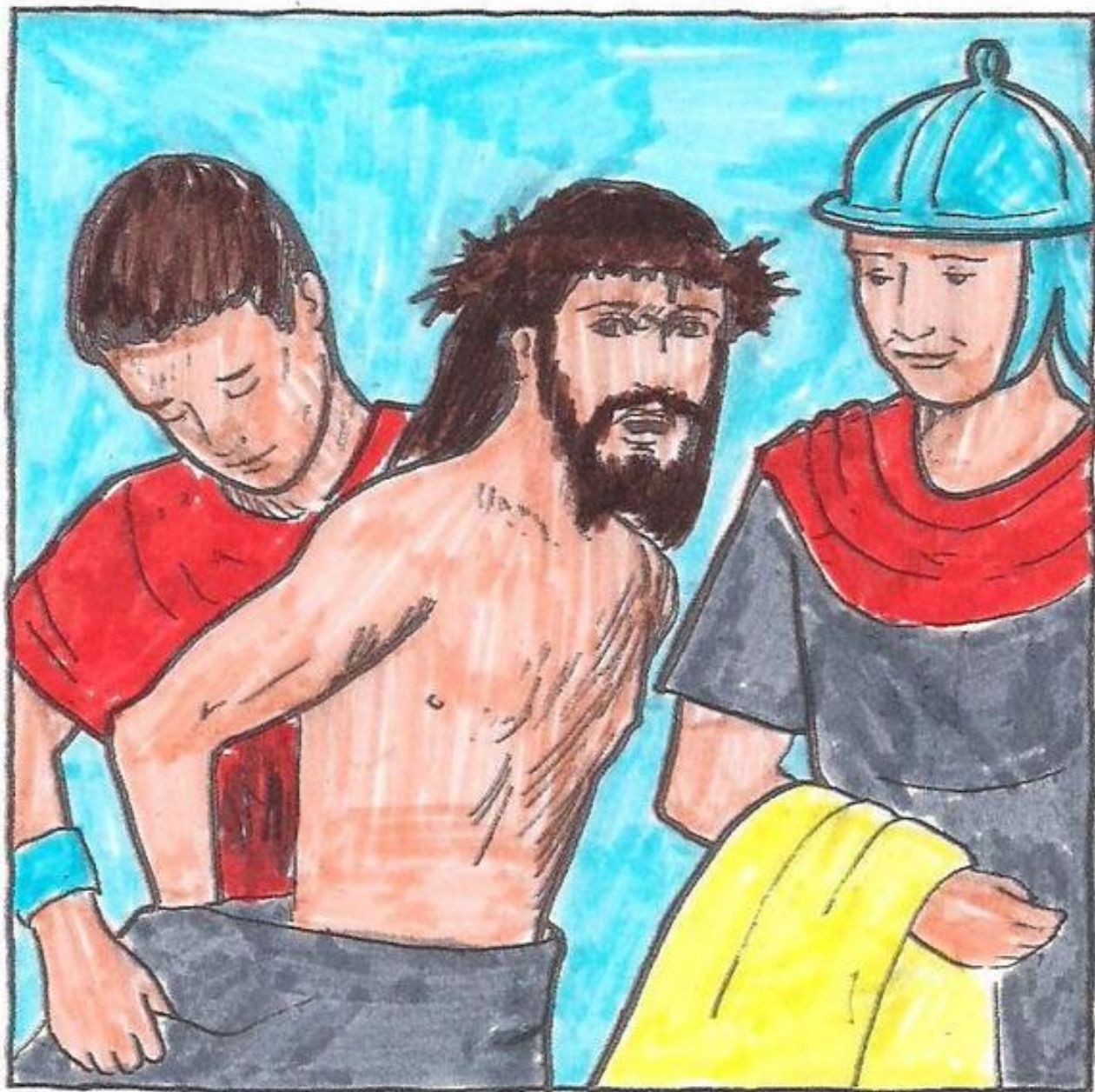
Co budeme dělat? Veliká bezradnost žen nad Ježíšovým osudem nenechává Ježíše chladným a i přes své utrpení k nim dokáže ještě láskyplně promluvit. Ani sv. Vavřinec nevidí svou situaci bezradně. Hned vidí, co má dělat, když císař po něm žádá majetek církve. Shromáždí všechny chudé, kteří potřebují pomoci a povzbudit a tyto představuje císaři jako největší bohatství církve. Jak podobná jsou Vavřincova slova císaři jako ta, která Ježíš řekl ženám: "Neplačte nade mnou..." Vavřinec říká: "Pohled', to je naše bohatství! Zde ti ukazují poklad církve. Péče o něj, není jako mamon příčinou zla, ale v pravdě vede k většímu obohacení i k slávě." Uč nás, Pane, hledat ten pravý poklad, který vede k Tobě.

9. zastavení - Ježíšův poslední pád

Co se děje? Že by Šimon utekl z boje? Kde je, že Kristus pořád padá? Je tam. Dívá se na Krista, pomáhá mu, ale dalšímu pádu zabránit nedokáže. Ježíš nikdy nezhřešil, všechny naše poklesky vzal na sebe. My však pořád hřešíme a padáme a Ježíš jde s námi a je nám tím Šimonem, který pomáhá nést kříž. Vavřinec tušil, jaká odměna ho čeká, když císaři ukáže místo peněz chudé. Hleděl na Krista a potřeboval od něho pomoci zvládnout tu nejtěžší zkoušku, že má pro evangelium položit vlastní život. U Krista našel novou odvahu k povstání. A tak, jak Ježíš šel dál, i jáhen Vavřinec jde mu vstříc. Uč nás, Pane, hledat tu pravou pomoc u Tebe.

10. zastavení - Kristus bez šatů

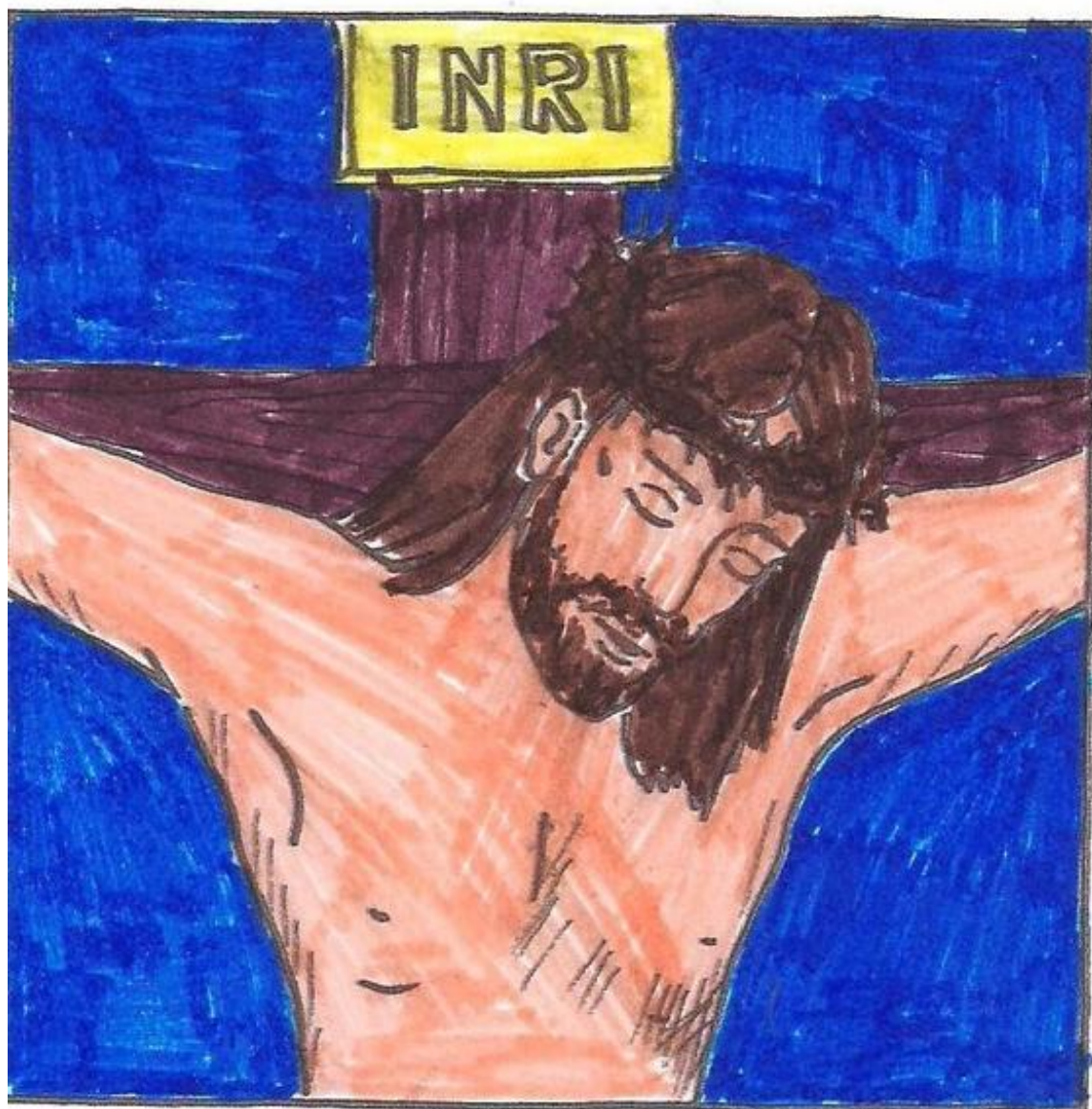
Tak a jsme na místě: pro Ježíše Kalvárie, pro Vavřince čekání na blízkou smrt. Oba před popravou musí svléknout ze šatů. Ježíš bude ukřižován, jáhen Vavřinec upečen. Ježíš se bude péct na slunci, arcijáhen na rožni, jako se opéká maso. Ani jeden z nich nemůže mít šat, jsou před lidmi nahí. I v dnešní době mnohé lidi těší pohled na nahé tělo. Křesťana by měl vést stud, aby se nedíval. Mnozí však mají zábavu z toho utrpení i ze způsobu poprav. Je to pro ně podívaná jako dobré divadlo. Pane Ježíši, uč nás dívat se správně.

11. zastavení - Nástroj umučení

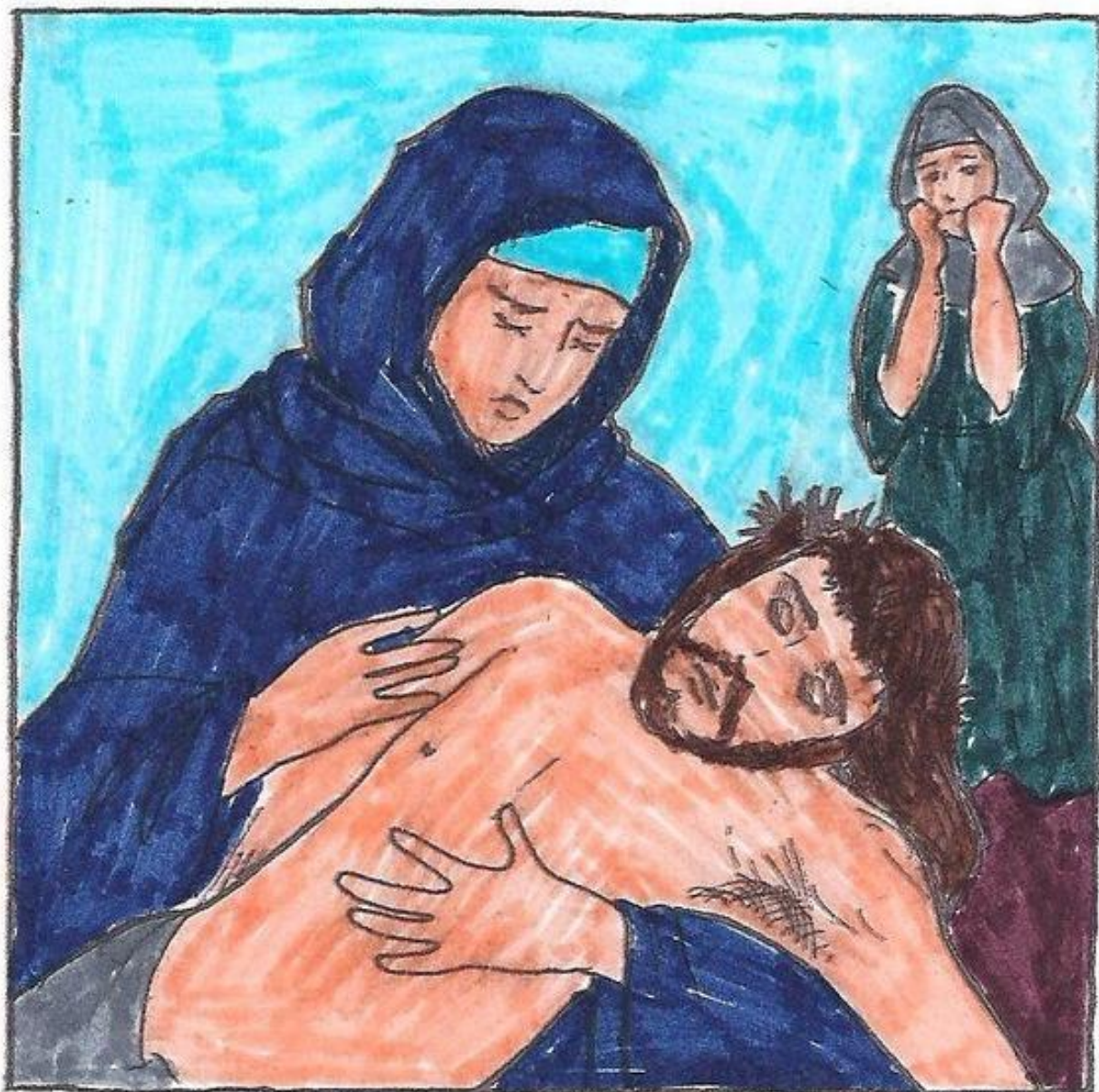
Ježíšův nástroj je kříž. Máme ho často doma, vidíme ho na ulicích a ve své zbožnosti se snad u něj zastavíme k modlitbě. Když někdo umírá, píšeme mu křížek. Vavřincův nástroj byl rošt. Nevím, kdo z nás se modlí u roštu při opékačce nebo má obrázek sv. Vavřince doma. Nicméně při příchodu do kostela sv. Vavřince se na něj díváme od oltáře alespoň každou neděli. Při pohledu na tyto nástroje nás jímá hrůza. Ale oba nám skrze tu hrůzu připomínají nástroj vítězství. Kristus vstane z mrtvých a sv. Vavřinec získá vavřín vítězství v nebi. Žádného z těchto vítězství by nebylo bez kříže. Sv. Pavel říká: Nechci znát nic jiného, než Krista ukřižovaného. Kéž nám, Pane, pohled na kříž připomene tvé vítězství.

12. zastavení - Smrt Krista a smrt mučednická

Kristus zemřel za naše hříchy a k jeho výkupné oběti již není třeba nic přidávat. Nastává ticho, díváme se na kříž, na kterém zemřel Spasitel světa. Hle, kříž, na kterém zemřel Spasitel světa... Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti! Co tedy s mučedníky zabitými pro Boží slovo? Tito následují Krista až na smrt a svou víru zpečetují krví. Krev mučedníků je semenem nových křesťanů. Krev Abelova volá k Bohu, krev sv. Vavřince vydává svědectví Kristu a povzbuzuje víru křesťanů. Jeho mučení na rožni bylo velmi kruté, ale on se těšil za Kristem do nebe. Svou vytrvalostí nám ukázal směr: "Kdo vytrvá až do konce, bude spasen." Pane, kéž vytrváme i přes všechny těžkosti a oběti.

13. zastavení - Matka Boží má svého Syna na klíně

Ještě na kříži Ježíš říká Janovi: "Hle, tvá Matka..." a předává ji církvi místo sebe. Ježíš ukazuje na svou Matku a Matka na Ježíše. Církev měla vždy velkou úctu k Matce Boží a sv. Vavřinec miloval církev, sloužil jí až k upečení vlastního těla. Tato láska k církvi a pohled na umučeného Spasitele dala mu sílu k hrdinnému mučednictví. Kéž, Pane, také my milujeme církev a často a rádi se obracíme v modlitbě k tvé Matce, která tě měla na klíně pod křížem.

14. zastavení - Hrob Kristův a ostatky sv. Vavřince

Kristus byl pohřben za přítomnosti malé hrstky věrných, sv. Vavřinec byl zaživa zpopelněn před mnoha Kristovými nepřáteli. Ostatky Pána Ježíše byste marně hledali, protože vstal z mrtvých, ostatky sv. Vavřince naleznete v Římě a nad jeho ostatky se slaví mše svatá, jak to mají křesťané ve zvyku. Blízko místa ukřižování je Boží hrob, který zůstal prázdný. Ostatky mučedníka jsou povzbuzením víry věřících a Kristův prázdný hrob v Jeruzalémě se těší u všech křesťanů veliké úcty. O popeleční středě nám kněz sype na hlavu popel se slovy: "Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš." Sv. Vavřinec opustil tělo smrtelné, aby získal nesmrtelnost. Kéž se dobrým životem s církví dobře připravujeme také na svoji smrt.

15. zastavení - Kristovo vzkříšení a věčná radost

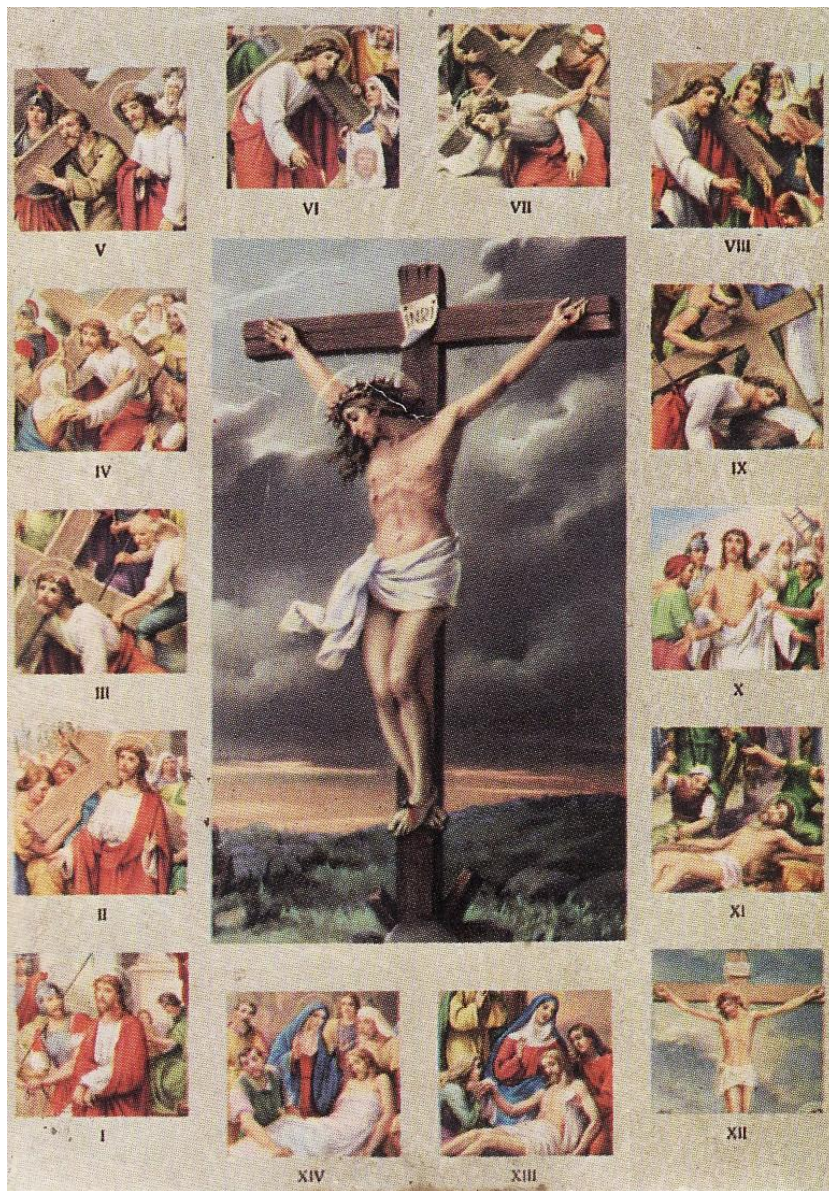

Poslední Ježíšovo slovo je: "Dokonáno jest." Poslední slova sv. Vavřince svému popravčímu jsou jako slova kuchaře, který předkládá dobrou krmi: "Pečeně je již připravena, okrajuj a jez!" Pohledme na vítězný nástroj kříže, kde Kristus dokonává svou oběť jako vítěz nad smrtí. Nehledejme živého mezi mrtvými. Ukrojme si z pečeně sv. Vavřince a následujme jeho příkladu, protože on také šel za Kristovým křížem. Rozdávejme radost z Kristova zmrtvýchvstání a vezme, že jako apoštolové můžeme mít radost, že jsme mohli trpět pro Krista. Ať světlo Kristova vzkříšení, naši tmu ve světlo promění. Smiluj se nad námi, Ježíši. Smiluj se nad námi.

Budme hrdi na príklad svätcü i na príklad sv. Vavřince. Každý ve svém životě máme donést kříž až na Golgotu. Svati jsou ti, kterým se podařilo svůj kříž až tam dotáhnout. Jsou nám vzorem a příkladem a v nebi se za nás přimlouvají. Sv. Vavřinec byl věrným spolupracovníkem papeže Sixta II. a věrně konal všechno pro dobro církve. Modleme se společně modlitbou církve o sv. Vavřinci a na závěr nabídneme tuto křížovou cestu církvi, když se pomodlíme na úmysl Svatého otce.

Bože, Tys naplnil svatého Vavřince žářem své lásky a dával mu sílu, aby věrně konal jáhenskou službu a překonal všechny útrapy při mučení; nauč i nás následovat příklad jeho lásky: milovat, co miloval on, a zachovat věrnost tomu, co on svým životem vyznával. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Tato křížová cesta je inspirována životem sv. Vavřince a obsahuje i nějaké ty citace či myšlenky z různých zdrojů, které jsem zpracoval a použil, nicméně přímo na ně neodkazuji. Nejedná se o vysokoškolskou práci, ale o rozjímání a modlitbu. Bohu díky za ty všechny zdroje a kéž i toto rozjímání nás přivede blíže Kristu.

Jako vhodná píseň se mi jeví Želivská křížová cesta.

Rozjímání může kdokoli použít ke zbožným účelům.

V Drahotuších od 8. neděle v mezidobí do pátku po Popeleční středě, dne 8.3. 2019

Úvod

Je cesta trním posetá, / jež liliemi prokvétá. / Šel po ní s křížem Kristus Pán. / K ní každý z nás je povolán / a jeho vlídným okem zván.

1. Kdo Kristu volá „ukřižuj“, / ten v hřeby mění jazyk svůj, / ten Krista vskutku křižuje. / A Kristus, to tvůj bližní je, / zášť slov jej k smrti bičuje.

2. Na krutých soudců pokyny / svůj oltář vzal Pán nevinný, / na slabá bedra těžký kříž. / Však srdce zdolá jeho tíž, / ba lidstvo na něm zvedne výš!

3. Hle, zkrvavená kolena / o tvrdý kámen zraněna, / pro naši lenost v modlitbách, / bez nichž je rozum v bludů tmách / a vůle mdlá v zlých hodinách.

4. Kdo vloží ruku na Syna, / ten množí muka Matčina, / neb Matka trpí v dítěti. / To kdo má stále v paměti, / své ruce a rty posvěť.

5. Pán slábně. Třeba člověka, / jenž posměchu se neleká / a odsouzení pomůže. / Pán hledí teskně na muže, / zda strach v nich láska přemůže.

6. Čest vzdejme ženě hrdinné. / Na sebe nedbá pro jiné. / Na Pána s láskou pozírá, / zlým zástupem se prodírá, / tvář přesvatou mu utírá.

7. Tím potem, jenž tvář zalije, / Pán rád by svlažil lilie! / By mladým zpevnil nevinnost, / ctnost manželům a poctivost, / padá pro naši smyslnost.

8. Pán okem těší zástup žen, / ač sám je k smrti usouzen. / Pln lásky matky poučí, / ať dětem ve svém náručí / i sobě věčnost zaručí.

9. Ježíš, břemenem obtížen, / potřetí padá pod křížem. / Pro pýchu, kterou v okovy, / s ním k spolupráci hotovi, / se prodáváme ďáblovi.

10. Pán, drzým davem obstoupen, / žluč má pít, o šat oloupen, / by odvahu nám k ctnosti dal, / květ čistoty nám zachoval, / nás před opilstvím varoval.

11. Jak divně ten svět odplácí! / Za láskyplnost, za práci / dá Kristu hřeby proklaté, / dá na kříž ruce přesvaté, / tak chudé, a tak bohaté.

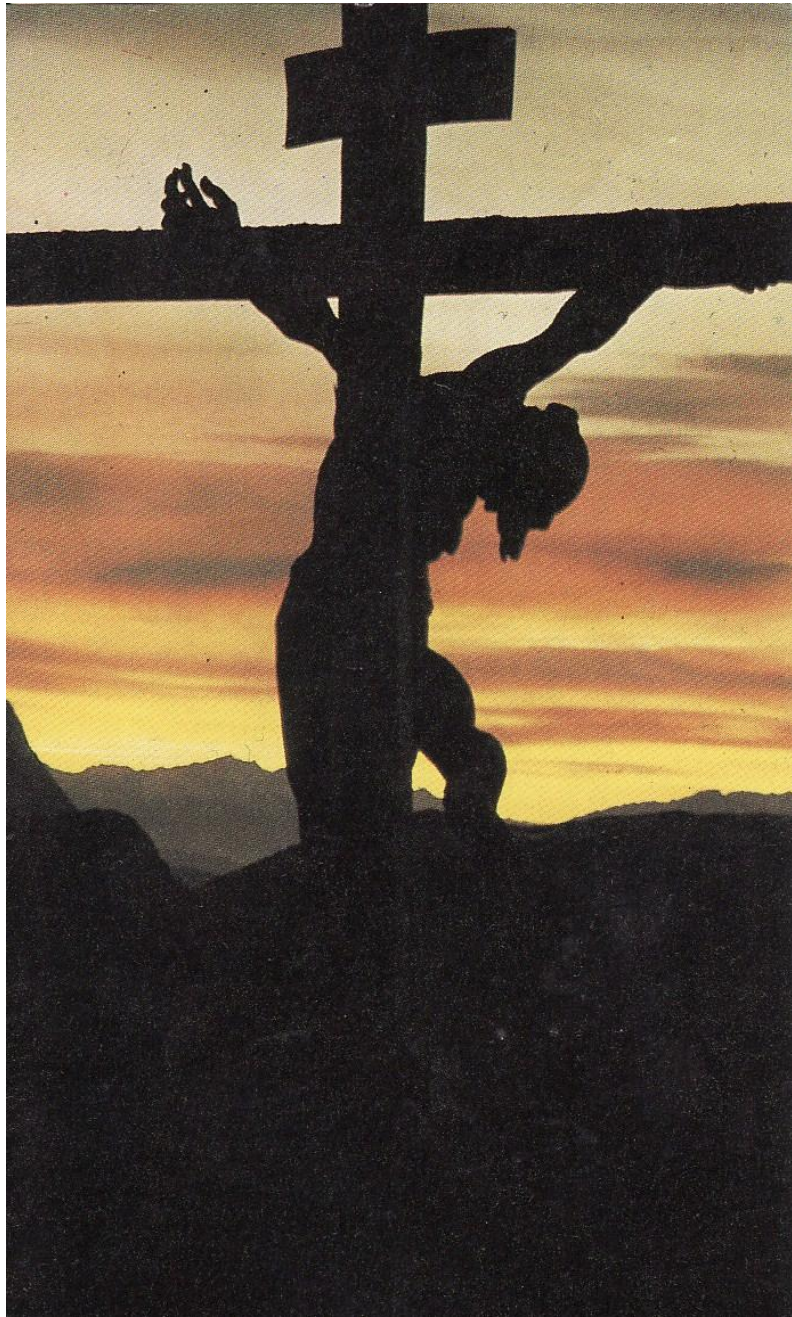
12. Pán „Dokonáno!“ zavolal / na všechny strany v šíř i v dál! / Je dána oběť jediná, / již smyta lidstva provina, / svět je už Boží rodina.

13. Hle, druhá Eva pod křížem / meč sedmerý má v srdci svém. / Jak Matka lidstva jednala, / za plod, jež Eva odňala, / svůj Otci v oběť podala.

14. Má chudý pohřeb Kristus Král! / Vše vnější mu svět odebral. / Vzít nemohl však Boží jas, / jenž, ztlumen v hrobě krátký čas, / v blesk vyšlehne v den třetí zas!

Závěr

V tvou lásku, Pane, věříme / a srdce svá ti svěříme. / Ved' údolím nás slz a běd, / tam, kde skrz tebe budem smět / Trojici věčné chvály pět. / Amen.

Pro víru Krista mnozí svatí byli ochotni dát svůj život a jedním z nich byl i sv. Vavřinec. I on se snažil ve svém životě napodobovat Krista životem, smrtí i vítězstvím. Pojďme i my skrze sv. Vavřince napodobovat Krista v jeho utrpení.

1. zastavení - Pán Ježíš je odsouzen k smrti

Před očima máme soud, vidění konce života. Ježíš znal svůj konec a znal i své vítězství. Rozsudek byl jistě hrůznou chvílí, kdy odsouzenec může rvát nad svým osudem. Ale Ježíš mlčel. Sv. Vavřinec také přijal krutý rozsudek smrti. Jeho smrtí neměl být kříž, ale pálení zaživa jen proto, že císaři ukázal bohatství církve. Pilát si marně mysl své ruce, že už bude mít pokoj od Krista a císař Valerián marně očekával peníze z církevního bohatství. Odpust nám, Pane, naše marná očekávání.

2. zastavení - Pán Ježíš bere na sebe kříž

S křížem začíná křížová cesta. Sv. Vavřinec, když přijímal službu pro církev, vědomě bral na sebe kříž té služby, ke které byl Pánem povolán. Také my jsme povolání vzít svůj konkrétní kříž, vzít to, co od nás církev očekává se vším všudy, i s utrpením. Když nás církev volá, pohleďme na kříž a pojďme křížovou cestu. Pane, buď nám silou na cestách tam, kde nás chceš mít.

3. zastavení - Pán Ježíš upadl pod tíhou kříže

Farizeové tvrdě pronásledovali Ježíše a teď ho vedou po křížové cestě a čekají konečně nějaký pád. A je to tady: Kristus padá. Padá pod tíhou, ale nehřeší. Císař Valerián velmi tvrdě pronásleduje křesťany. Najde, zatkne, pošle na smrt pro Krista. Mezi nimi je i sv. Vavřinec. Také nás svět pronásleduje, čeká na naše pády, aby nás mohl obžalovat a pranýřovat za naše nedokonalé křesťanství. Máme příležitost vydávat svědectví, i když je nám těžko, když nás jiní trýzní. Kéž se podíváme, Pane, na Tebe, který padáš pod tíhou kříže, a vydáváme dobré křesťanské svědectví.

4. zastavení - Pán Ježíš vidí svou Matku

"Kdo je má matka a kdo jsou moji příbuzní?" ptá se Pán Ježíš během svého veřejného působení a dává i odpověď: "Každý, kdo plní vůli mého nebeského Otce." Ježíšova Matka vůli Boží plnila z lidí na prvním místě. Dobro církve a vůle Boží nebyla cizí ani sv. Vavřinci či kterémukoli jinému světci, vždyť proto nám je církev staví před oči jako vzor k následování. Papež sv. Vavřince pověřil ke správě majetku církve a Vavřinec se svého úkolu ujal vskutku horlivě a naplňoval jej, jako by to byla vůle Boží. Tato horlivost ho vedla až k nebeské odměně. Uč nás, Pane, být horlivými pro tvé jméno.

5. zastavení - Ježíšův pohled na Šimona

Ježíš potřeboval pomoci. Vojáci viděli Šimona, připlétl se jim do cesty, vyhovět rozkazu musel hned. Ježíš jeho pomoc přijímá a uzdravuje jeho srdce. Sv. Vavřinec byl věrným pomocníkem papeže Sixta II., kterého císař umučil toho dne. Císař se obrací na arcijáhna Vavřince a dává mu tři dny k tomu, aby shromáždil bohatství církve. Vavřinec je však věrným služebníkem papeže a s pohledem na Krista poslechne i císaře tak, jak Šimon vojáky a pilně po celou dobu shromažďuje bohatství církve. Jaké je to bohatství? Pomoz nám, Pane, hromadit právě to bohatství, které chce sv. Vavřinec ukázat císaři.

6. zastavení - Veronika vidí Ježíše

Svědectví. To je slovo, které nás může oslovit právě při tomto zastavení křížové cesty. Že se tak stalo, Písmo nevzpomíná, ale křesťané se to modlí. Byl to malý čin, ale velké svědectví, protože viděla sama Krista, který chce pomoci a pomohla. V době sv. Vavřince při pronásledování křesťané vydávali svědectví o Kristu právě svým životem. Jejich život byl oslovující i přes fakt jejich pronásledování. Císař pronásledoval církev a církev skrze svědectví mučedníků rostla a sílila. Sílila i skrze Vavřincovo svědectví. Nauč nás, Pane, vydávat Ti pravdivé a přesvědčivé svědectví.

7. zastavení - Další pád pod křížem

Ježíš má podporu Šimona a stejně padá pod tíhou svého kříže. Sv. Vavřinec byl připraven na to, že Kristu bude svědčit svým životem, když shromáždí pravý majetek církve. Věděl, že před ním bylo mnoho těch, kteří pro Krista dali život. On se rozhodl jít tou cestou, která rozhodně nebyla lehká a pevně se rozhodl v této cestě vytrvat až do konce. Dej nám, Pane, dar pravé vytrvalosti.

8. zastavení - Ježíšovo slovo k ženám

Co budeme dělat? Veliká bezradnost žen nad Ježíšovým osudem nenechává Ježíše chladným a i přes své utrpení k nim dokáže ještě láskyplně promluvit. Ani sv. Vavřinec nevidí svou situaci bezradně. Hned vidí, co má dělat, když císař po něm žádá majetek církve. Shromáždí všechny chudé, kteří potřebují pomoci a povzbudit a tyto představuje císaři jako největší bohatství církve. Jak podobná jsou Vavřincova slova císaři jako ta, která Ježíš řekl ženám: "Neplačte nade mnou..." Vavřinec říká: "Pohled', to je naše bohatství! Zde ti ukazuji poklad církve. Péče o něj, není jako mamon příčinou zla, ale v pravdě vede k většímu obohacení i k slávě." Uč nás, Pane, hledat ten pravý poklad, který vede k Tobě.

9. zastavení - Ježíšův poslední pád

Co se děje? Že by Šimon utekl z boje? Kde je, že Kristus pořád padá? Je tam. Dívá se na Krista, pomáhá mu, ale dalšímu pádu zabránit nedokáže. Ježíš nikdy nezhrěšil, všechny naše poklesky vzal na sebe. My však pořád hřešíme a padáme a Ježíš jde s námi a je nám tím Šimonem, který pomáhá nést kříž. Vavřinec tušil, jaká odměna ho čeká, když císaři ukáže místo peněz chudé. Hleděl na Krista a potřeboval od něho pomoci zvládnout tu nejtěžší zkoušku, že má pro evangelium položit vlastní život. U Krista našel novou odvahu k povstání. A tak, jak Ježíš šel dál, i jáhen Vavřinec jde mu vstříc. Uč nás, Pane, hledat tu pravou pomoc u Tebe.

10. zastavení - Kristus bez šatů

Tak a jsme na místě: pro Ježíše Kalvárie, pro Vavřince čekání na blízkou smrt. Oba před popravou musí svléknout ze šatů. Ježíš bude ukřižován, jáhen Vavřinec upečen. Ježíš se bude péct na slunci, arcijáhen na rožni, jako se opéká maso. Ani jeden z nich nemůže mít šat, jsou před lidmi nahí. I v dnešní době mnohé lidi těší pohled na nahé tělo. Křesťana by měl vést stud, aby se nedíval. Mnozí však mají zábavu z toho utrpení i ze způsobu poprav. Je to pro ně podívaná jako dobré divadlo. Pane Ježíši, uč nás dívat se správně.

11. zastavení - Nástroj umučení

Ježíšův nástroj je kříž. Máme ho často doma, vidíme ho na ulicích a ve své zbožnosti se snad u něj zastavíme k modlitbě. Když někdo umírá, píšeme mu křížek. Vavřincův nástroj byl rošt. Nevím, kdo z nás se modlí u roštu při opékačce nebo má obrázek sv. Vavřince doma. Nicméně při příchodu do kostela sv. Vavřince se na něj díváme od oltáře alespoň každou neděli. Při pohledu na tyto nástroje nás jímá hrůza. Ale oba nám skrze tu hrůzu připomínají nástroj vítězství. Kristus vstane z mrtvých a sv. Vavřinec získá vavřín vítězství v nebi. Žádného z těchto vítězství by nebylo bez kříže. Sv. Pavel říká: Nechci znát nic jiného, než Krista ukřižovaného. Kež nám, Pane, pohled na kříž připomene tvé vítězství.

12. zastavení - Smrt Krista a smrt mučednická

Kristus zemřel za naše hříchy a k jeho výkupné oběti již není třeba nic přidávat. Nastává ticho, díváme se na kříž, na kterém zemřel Spasitel světa. Hle, kříž, na kterém zemřel Spasitel světa... Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti! Co tedy s mučedníky zabitými pro Boží slovo? Tito následují Krista až na smrt a svou víru zpečetují krví. Krev mučedníků je semenem nových křesťanů. Krev Abelova volá k Bohu, krev sv. Vavřince vydává svědectví Kristu a povzbuzuje víru křesťanů. Jeho mučení na rožni bylo velmi kruté, ale on se těšil za Kristem do nebe. Svou vytrvalostí nám ukázal směr: "Kdo vytrvá až do konce, bude spasen." Pane, kež vytrváme i přes všechny těžkosti a oběti.

13. zastavení - Matka Boží má svého Syna na klíně

Ještě na kříži Ježíš říká Janovi: "Hle, tvá Matka..." a předává ji církvi místo sebe. Ježíš ukazuje na svou Matku a Matka na Ježíše. Církev měla vždy velkou úctu k Matce Boží a sv. Vavřinec miloval církev, sloužil ji až k upečení vlastního těla. Tato láska k církvi a pohled na umučeného Spasitele dala mu sílu k hrdinnému mučednictví. Kéž, Pane, také my milujeme církev a často a rádi se obracíme v modlitbě k tvé Matce, která tě měla na klíně pod křížem.

14. zastavení - Hrob Kristův a ostatky sv. Vavřince

Kristus byl pohřben za přítomnosti malé hrstky věrných, sv. Vavřinec byl zaživa zpopelněn před mnoha Kristovými nepřáteli. Ostatky Pána Ježíše byste marně hledali, protože vstal z mrtvých, ostatky sv. Vavřince naleznete v Římě a nad jeho ostatky se slaví mše svatá, jak to mají křesťané ve zvyku. Blízko místa ukřižování je Boží hrob, který zůstal prázdný. Ostatky mučedníka jsou povzbuzením víry věřících a Kristův prázdný hrob v Jeruzalémě se těší u všech křesťanů veliké úcty. O popeleční středě nám kněz sype na hlavu popel se slovy: "Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš." Sv. Vavřinec opustil tělo smrtelné, aby získal nesmrtelnost. Kéž se dobrým životem s církví dobře připravujeme také na svoji smrt.

15. zastavení - Kristovo vzkříšení a věčná radost

Poslední Ježíšovo slovo je: "Dokonáno jest." Poslední slova sv. Vavřince svému popravčímu jsou jako slova kuchaře, který předkládá dobrou krmi: "Pečeně je již připravena, okrajuj a jez!" Pohledme na vítězný nástroj kříže, kde Kristus dokonává svou oběť jako vítěz nad smrtí. Nehledejme živého mezi mrtvými. Ukrojme si z pečeně sv. Vavřince a následujme jeho příkladu, protože on také šel za Kristovým křížem. Rozdávejme radost z Kristova zmrtvýchvstání a vezme, že jako apoštolové můžeme mít radost, že jsme mohli trpět pro Krista. Ať světlo Kristova vzkříšení, naši tmu ve světlo promění. Smiluj se nad námi, Ježíši. Smiluj se nad námi.

Budme hrdi na příklad světců i na příklad sv. Vavřince. Každý ve svém životě máme donést kříž až na Golgotu. Svátí jsou ti, kterým se podařilo svůj kříž až tam dotáhnout. Jsou nám vzorem a příkladem a v nebi se za nás přimlouvají. Sv. Vavřinec byl věrným spolupracovníkem papeže Sixta II. a věrně konal všechno pro dobro církve. Modleme se společně modlitbou církve o sv. Vavřinci a na závěr nabídněme tuto křížovou cestu církvi, když se pomodlíme na úmysl Svatého otce.

Bože, Tys naplnil svatého Vavřince žářem své lásky a dával mu sílu, aby věrně konal jáhenskou službu a překonal všechny útrapy při mučení; nauč i nás následovat příklad jeho lásky: milovat, co miloval on, a zachovat věrnost tomu, co on svým životem vyznával. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen